

Motion till riksdagen 2018/19:2132

av **Petter Löberg (S)**

Återupprätta LSS intentioner

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om LSS och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Lagen om stöd och service till vissa funktionshindrade – LSS – var och är den viktigaste frihetsreformen för alla med en omfattande funktionsnedsättning. I propositionen som skrevs inför tillkomsten av LSS står det tydligt att man ska ta hänsyn till helhetsbilden av en människas behov av assistans och inte bara titta på enstaka personliga behov.

Målet med LSS, enligt 5 §, skall vara att främja jämlikhet i levnadsvillkor och full delaktighet i samhällslivet för de personer som anges i 1 §.

Målet skall vara att den enskilde får möjlighet att leva som andra. Vidare står det att verksamheten skall vara grundad på respekt för den enskildes självbestämmanderätt och integritet. Den enskilde skall i största möjliga utsträckning ges inflytande och medbestämmande över insatser som ges.

I och med att nya domar har kommit gällande hur LSS-behovet ska beräknas, har hänsynen till helhetsbilden minskat och tyngdpunkten har istället hamnat på det personliga behovet.

Sociala, ekonomiska och kulturella rättigheter av samma slag som personlig assistans anses ibland vara något som kan variera utifrån budgetekonomiska ställningstaganden. Så är emellertid inte fallet. Det finns en absolut skyldighet att progressivt förverkliga sociala rättigheter. Sverige har undertecknat och ratificerat FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsvariation. Rätten till assistans fastslås i konventionens artikel 19.32.

Det finns också ett absolut förbud mot att dra tillbaka existerande rättigheter. Det är den svenska staten som har ansvaret att leva upp till förbindelserna i konventionen. Det räcker alltså inte att hänvisa till nya domstolstolkningar. Inte heller räcker det att bunta ihop rätten till personlig assistans enligt LSS i såväl kommunal som statlig regi med

service som fås under socialtjänstlagen. Det statliga ansvaret gäller oavsett utförande förvaltningsenhet i förhållande till den enskilde medborgaren.

Antalet individer i olika grupper är irrelevant, likaså det genomsnittliga antalet timmar bland dem som får del av rättigheten. Ansvarsförhållandet löper direkt mellan stat och individ.

Regeringen bör noga följa utvecklingen på LSS-området samt verka för att de rättigheter som givits dem med funktionsvariation inte inskränks.

Petter Löberg (S)